

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput XII. Juverit etiam, eandem passionis Christi memoria[m] quotidiana
commentatione, aut pio sermone confovere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

cepta: in cuius deinde plagæ honorem quinquies Pater & Ave recitatur; adijciturque tandem hæc oratio: *Per plagam sinistri tui pedis crudelissimam, da mihi, Domine IESU, tuam imitari humilitatem.* Similique modo proceditur ad plagas reliquas; nisi quòd ad plagam pedis dextri patientia petitur; ad plagam manûs sinistra, obedientia; dextra, perfectissima charitas; lateris, castitas & in bono perseverantia.

Verùm ad exemplum, uti dicebat, & specimen ista sufficiant. Alioqui enim possunt in dies, ejusmodi piarum artium plures adinveniri, & cum grata Christi pro nobis passi recordatione, nec sine fructu & solatio usurpari.

CAPUT XII.

Invenit etiam, eandem passionis Christi memoriam quotidianâ commentatione, aut pio sermone, confovere.

§. I.

Quotidie partem aliquam temporis recogitantæ Dominicæ passioni assignare.

IN primis igitur studebit amator Crucifixi; quotidie partem aliquam temporis de alijs occupationibus demere, & tanquam seponere; quæ in piam aliquam de passione Christi meditationem infumatur.

Nam si, ut etiam primâ parte meminimus, nullum temporis momentum est, quo non aliquem passionis Dominicæ fructum capimus: grande aliquid videri non debet, si summo illi atque perenni Dei beneficio recogitando & quasi regustando, vel exiguam temporis particulam, de solido die decerpam, demus. Præsertim cum inde multa existat

existat animis nostris utilitas; solatium in tribulationibus, robur in adversis, stimulus ad virtutis studia, & ante omnia, potens præsidium ad vitanda peccata, & diem ipsum absque noxa graviore transigendum.

Ut proinde res sit dignissima, quæ non ab ijs tantum qui ex susceptæ vitæ ratione peculiarem divini Numinis, atque honesti cultum profiteantur, sed ab ijs etiam qui communem in sæculo vitam degant, si fieri possit, in usum morumque traducatur.

Audiat hinc S. Bernardus ad Fratres de Monte Dei: *Scit etiam (inquit) quicumque sensum Christi habet, quantum Christiana pietati expediat, quantum Dei servum, & servum redemptionis Christi deceat, & ei utile sit; unâ saltem aliquâ diei horâ, passionis & redemptionis ipsius recolere beneficia.*

Testaturque sanè Joannes Nider ex Ordine S. Dominici, hanc ævo suo fuisse multorum in Alemannia, tum plebeiiorum utriusque sexûs, tum etiam nobilium atque magnatum consuetudinem; ut die qualibet horam aliquam sibi deligerent, *ad summum (ut ait) humano generi impensum beneficium, Christi passionem*, memorandam ac meditando: quò & ipsi sese hoc pacto, pro tanto munere, Deo gratos exhiberent, & mundi adversâ patientius ferrent, & virtutum opera promptius ac facilius exercerent.

Eodémque pertinet pia multorum in Vniversitate Duacensi, auctore quodam è nostris Patribus, sub annum Domini 1630. coalita confœderatio; hac in cæteris conditione: ut qui ejus pacti se participem esse velit, quotidie octavam saltem horæ partem in recolendo aliquo passionis Dominicæ capite impendat; eamque considerationem certâ precatiunculâ concludat, quâ Christum roget, ut omnium confœderatorum nomina in manibus suis descripta benigne legere, eosque in sacris suis vulneribus, præsertim autem in plaga lateris, juxta cor suum, velit æternùm habere collo-

*Formic. l. I.
cap. II.*

collocatos. Cujus precationis formulam (uti & reliquis pacti leges) adscriptam habes in libello, cui titulus: *Exercitium amoris Dei pro nobis crucifixi*: inque varijs Christi patientis imaginibus in confederatorum gratiam editis, eisdemque dicatis.

§. 2.

Ad horas singulas, alicujus mysterij passionis Christi, meminisse.

EXTat eam ob rem, circumferturque piorum manibus, formis aeneis expressum (quod vocant) *Horologium Passionis*; ubi singulis diurnis nocturnisque horis assignatur, quid eâ horâ speciatim Christus passus sit: ut (sicut ea allu- bescat religio) in promptu habeat, quo meminerit, quoniam cruciatu istâ horâ confectatus sit Redemptor; eique adeo eo nomine gratias agere, & suas, seu actiones seu pas- siones, cum eo Christi dolore conjungere possit. Cujus o- peræ in speciem levis, tamen (uti aliâs admonebimus) non leve futurum est pretium: quod cum in morem particula- tim singulas cujusvis diei horas, passionis Christi memoriz atque honori consecrando, sensim consuecat Christianus vitam omnem purè sanctèque degere; fiatque tandem quod exoptabat Apostolus: *Ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est.*

2. Cor. 5.

Potissimum autem consultum erit, eam observatio- nem adhiberi in Officij sacerdotalis sive Horarum canoni- carum pensatione. Quod B. Ludovicum Bertrandum ex Ordine S. Dominici, ita factitasse legimus, ut singulas Ho- ras ejusdam mysterij passionis (atque ejus, opinor, cui re- colendo Hora qualibet addicta est) memoriâ celebraret, certâ præmissâ de ipso mysterio precatione.

l. 2. Vit.
cap. 4.

Cui affine quiddam usurpabat ex Ordine nostro viri- tatis, P. Petrus Faber, singulas Horas canonicas,

lib. 1. Vit.
cap. 2.

tum vitæ à Christo inter nos actæ; tum præsertim dolorum
 ejus piâ recordatione consecrans: quæ res ita proditur ab
 illius vitæ scriptore: *In inchoandis Horis canonicis* (inquit) ^{l. 2. c. 7.}
in acerbissimos Christi cruciatus indignamque necem sua mentis
sugebat aspectum; & ut psallendo progrediebatur, ita in repu-
tandis acrioribus ejus pœnis atque doloribus procedebat. San-
 cta item Clara de Monte Falco singulis Horis canonicis pas-
 sionis Christi certa mysteria assignaverat; ut refert Nico-
 laus Lancicius ex ejus Vita. Et videri possunt quæ huc per-
 tinentia tradit etiam S. Mechtildis libro spiritualis gra-
 tia, capite 28.

De avidis.
in orat.
cap. 43.

Quod porrò ad precatiunculam eâ gratiâ Horis præ-
 mittendam attinet; quædam habentur eam in rem conce-
 ptæ formulæ, breves equidem sed efficaces, siquis eas assue-
 scat cum aliqua animi attentione promere. Quarum eam
 solum quæ ad Horam sextam pertinet, exempli causâ hîc
 appono: nam facile erit cui placuerit, ad eam formam re-
 liquas conficere, variato duntaxat mysterio cuilibet Horæ
 accommodato. Sic igitur habet: *Salve Hora sacra, in qua,*
Domine IESU Christe, in monte Calvarie crudeliter denuda-
tus es: & Domine IESU Christe, has omnes afflictiones tibi of-
fero; pro illis gratias ago; pro illis miserere mei.

§. 3.

De passione Domini libenter sermonem facere.

ADjungimus denique & hoc familiare pietatis exerci-
 tium; nimirum de passione Domini, ubi res tulerit, li-
 benter sermonem ingerere; aliòsque ad idem studium, ac
 IESU crucifixi amorem adducere.

Erit hoc, tum nostri adversus Christum patientem a-
 moris indicium; nam siquid amamus, de eo libenter lo-
 quimur: tum præsidium memoriæ; frequens enim de re,
 aliqua sermo, aliis eam defigit in animis: tum denique,

easdem ob causas, amplioris in nobis, erga eas res, religionis atque affectus incitamentum. Ingerit se quoque libens Salvator de passione sua loquentibus; atque, uti duobus discipulis Emmaunta pergentibus contigit, quasi ex occulto superveniens, in eorum mentibus cœleste lumen; in cordibus ardorem divinæ charitatis accendit. Denique postulat officij nostri ac pietatis ratio; ut qui Agni immaculati morte, à diaboli servitute, & morte æterna erepti sumus, ipsius sanguine ostij domus nostræ postes, hoc est, os nostrum & labia pingamus: *ut nihil aliud (quod in rem presentem ait B. Ambrosius) nisi sanguinem Christi loquamur, quo mortem vicimus, quo redempti sumus.*

*l. de pasce.
celebr.*

Quod quidem, ex ejusdem S. Patris monito, præcipui quadam ratione Christi Sponsis convenit: quarum labia, (ut in Canticis dicitur) debent esse instar vitæ coccineæ, hoc est, & charitatis rubore suffusa, & ipso Christi sanguine tincta. *In cocco enim, inquit Ambrosius, species ignis, & crucis Dominica sanguis irrutilat.* Unde etiam subdit: *coccinea labia Domini fuisse, quæ passionem propriam loquebantur.* Expressius autem S. Bernardus ad ista fortassis S. Ambrosij alludens, in libro de Christi passione: *Labia Sponsarum Christi (inquit) sicut vitæ coccinea: ut sermo earum, semper charitate ardeat, passione Agni & Sponsi rubeat. Qui semper debet esse in corde, semper sit in ore, candidus & rubicundus dulcis IESUS.*

Cant. 4.

*In ps. 118.
serm. 18.*

cap. 31.

Eodemque sensu alio quodam in loco præcipit idem Ambrosius; Virginis labia, ex labiorum Sponsi imitatione, stillare myrrham primam; in hæc verba Virginem Deo devotam instituens: *Audi Virgo, quid dicat: Lilium, inquit, convallium; id est humilium animarum & mitium. Esso ergo mitis, humilis, atque mansueta, ut in te sicut lilium germinat Christus; de quo & alibi habes: Labia ejus lilia stillantia, myrrham plenam, id est, qui Christi passionem loquuntur, &*

*De instit.
Virg. c. 15.*

jo

suo ore concelebrant, ac mortificationem eius in suo circumferant corpore. Addit: Christi lilia sunt specialiter sacrae Virgines, quarum est splendida & immaculata virginitas. Hæc Ambrosius.

Concludant hunc locum verba S. Bernardi loco laudato, ita ad IESUM suspirantis: O dulcissime & amantissime IESU, Agne immaculate, candide per innocentiam, rubicunde per sanguinem passionis: quàm iucundum cogitare, quàm salubre loqui de te! Tu enim de te loquentibus præfens, mentem dulciter accendis, informas verba, & omnium in te loquentium trahis affectus, curruntque in odorem unguentorum tuorum. Et post pauca: Vidésne igitur, quorsum tendant verba charitatis & passionis? Sic tibi.

CAPUT XIII.

Nonnulla alia, quibus pium animi nostri studium in Christum patientem contestemur.

§. I.

Alicui Christi crucifixi, aut Matris dolentis, sodalitas adscribi.

VARIE sunt tum Romæ, tum alibi gentium, societates aut phratræ IESU crucifixo aut passo specialiter dicatæ: quarum id institutum ac munus est, non modò Christi passionem peculiari cultu prosequi, flagellis etiam aut alijs voluntarijs afflictionibus eo respectu susceptis, verùm etiam in alios mortales, sive in vita sive in morte auxiliij & opis indigos, misericordiam ac pietatem variè extendere. Quo in genere, non successum modò qui sperabatur, sed nomen etiam ac celebritatem jam obtinet, Christi agonizantis ac mortui, ad morientium solatium, & vivorum utilitatem, in Collegio Societatis IESU Græcensi, haud pridem coalita Sodalitas